Prima instanță: Judecătoria Strășeni (sediul central), judecător Croitor Dorina

Dosarul nr. 2r-1667/25 (2-25088808-02-25r-19082025)

D E C I Z I E

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Arhip Valeriu
Judecătorii Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de Placinta Nicolae prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carp Mircea împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 17 iulie 2025, emisă în cauza civilă la cererea depusă de Placinta Nicolae împotriva Serviciului Vamal, Biroul vamal Centru, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Bîrsan Alexandru privind contestarea actelor de executare și anularea încheierilor executorului judecătoresc,
-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 20 iunie 2025, Placinta Nicolae a depus cerere de chemare în judecată către Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Bîrsan Alexandru privind contestarea actelor de executare și anularea încheierilor executorului judecătoresc Bîrsan Alexandru.

În motivarea cererii, a invocat că la 20 aprilie 2012, Placinta Nicolae a introdus pe teritoriul Republicii Moldova mijlocul de transport de marca Mercedes-Benz, modelul 310 DA n/î S*****, Vin Cod: WDB*****.

Relatează că din susținerile Serviciului Vamal este desprinsă ideea potrivit căreia reclamantului i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.420/25/SVM01005936 din 29.01.2025, care tot prin respectivul proces-verbal a fost încetat, pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională în temeiul art. 441 alin. (1), lit. f), Cod Contravențional.

Ulterior, Biroul Vamal Centru a emis decizia de reglularizare nr. 405 din 07.03.2025 potrivit căreia reclamantului i-au fost calculată o datorie vamală totală de 279415,07 MDL.

Nefiind de acord cu decizia de regularizare nr. 405 din 07.03.2025, reclamantul a depus la data 27.03.2025, la sediul pârâtei o cerere pralabilă prin care a solicitat anularea deciziei de regularizare nr. 405 din 07.03.2025.

În motivarea cererii prealabile reclamantul a menționat că respectivul autoturism a fost inclus acum 13 ani pe teritoriul RM și este relevat faptul că a expirat termenul de 3 ani, în interiorul căruia Serviciul Vamal poate percepe taxele de import.

La respectiva cerere prealabilă a fost depusă o cerere de concretizare, potrivit căreia reclamantul menționează că prin cerere prealabilă a solicitat anularea deciziei de regularizare nr. 405 din 07.03.2025.

La 17.04.2025, pârâtul a răspuns la respectiva cerere prealabilă, menționând că reieșind din complexitatea obiectului cererii înaintate prelungește termenul de examinare a acesteia cu 60 de zile din momentul expirării termenului de examinare inițial.

La 16.04.2025, pârâtul a emis în respectivul caz o nouă decizie de regularizare cu nr. 817, potrivit căreia reclamantului i-au fost calculată o datorie vamală totală 78125,51 MDL.

La data de 02.05.2025, reclamantul a depus la sediul pârâtei o cerere pralabilă (Anexa 10) prin carea a solicitat anularea deciziei de regularizare nr. 817 din 02.05.2025. În motivarea cererii prealabile reclamantul a menționat că respectivul autoturism a fost inclus acum 13 ani pe teritoriul RM, este relevat faptul că a expirat termenul de 3 ani, în interiorul căruia Serviciul Vamal poate percepe taxele de import. Cerere prealabilă la care până în prezent nu a fost soluționată de pârât, comportament din care reise că pârâtul își menține decizia de reglularizare nr. 817 din 02.05.2025.

Între timp, la data de 29.05.2025, pârâtul a emis răspuns la cererea prealabilă din 27.03.2025. Potrivit respectivului răspuns, pârâtul menționează că la data de 16.04.2025, prin emiterea deciziei de regularizare nr. 817, Biroul Vamal Centru a corectat eroarea din decizia de regularizare nr. 405 din 07.03.2025, unde inițial datoria vamală a fost calculată greșit în urma atribuirii incorecte a poziției tarifare.

La data de 09.06.2025, executorul Judecătoresc Bîrsan Alexandru a intentat procedura de executare nr. 172-45/2025 în baza documentului executoriu nr. 817 din 16.04.2025 emis de Serviciul Vamal, privind încasarea datoriei de 54619.99 MDL, cât și procedura de executare 172-46/2025 în baza documentului executoriu nr. 405 din 07.03.2025 emis de Serviciul Vamal, privind încasarea datoriei de 279415.07 MDL. Cu alte cuvinte, pîrîtul a depus la executare ambele acte de regularizare și asta chiar dacă însăși pârâtul a susținut că a calculat greșit datoria

vamală prin decizia de regularizare nr. 405 din 07.03.2025, susținînd în același timp și pretinzând că a calculat corect datoria vamală prin decizia de regularizare nr. 817 din 16.04.2025.

Indică că la 29.05.2025, pârâtul a expediat răspunsul nr. 28/11-6804 la cererea prealabilă a reclamantului din 27.03.2025. Potrivit respectivului răspuns, pârâtul menționează că la data de 16.04.2025, prin emiterea deciziei de regularizare nr. 817, Biroul Vamal Centru a corectat eroarea din decizia de regularizare nr. 405 din 07.03.2025, unde inițial datoria vamală a fost calculată greșit în urma atribuirii incorecte a poziției tarifare. In același timp, observă că intervenientul accesoriu, la cererea pârâtului a intentat două proceduri de executare, atât în baza deciziei de regularizare nr. 405 din 07.03.2025 care a fost recunoscută de pârât ca eronată, cât și în baza deciziei de regularizare nr. 817 din 16.04.2025. Ținând cont de cele menționate supra și de prevederile art. 2 Cod de executare, este atestat că procedura de executare nr. 172-46/2025 în baza deciziei de regularizare nr. 405 din 07.03.2025 contravine prevederilor art. 10 (1) din Codul Administrativ, potrivit căruia, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Mai menționează și faptul că, acțiunile de intentare a procedurii de executare nr. 172- 45/2025 contravin și prevederilor art. 167 alin. (1) Cod administrativ, potrivit căruia dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă și întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat. Astfel, este atestat faptul că, Serviciul Vamal a admis parțial cererea prealabilă, pe alte temeiuri decât cele indicate și a modificat decizia de regularizare nr. 405 din 07.03.2025 prin noua decizie de regulrizare regularizare nr. 817 din 29.05.2025, prin care a diminuat datoria vamală de la 279415,07 MDL la 54619,99 MDL.

Concluzionează că termenul de declarare a acțiunii în prezentul caz urmează a fi calculat în interiorul a 180 de zile din data de 24.08.2021 (data intrării în vigoare a noului cod vamal), astfel respectivul termen este împlinit la data 20.02.2022. De asemenea prima decizia de reglementare din prezentul caz a fost emisă de către Serviciul Vamal la 07.03.2025, adică peste 3 ani și 15 zile, iar a doua decizie de reglementare a fost emisă peste 3 ani și 55 zile, prin urmare, conform prevederilor art. 427 alin. (19) coroborat cu prevederile art. 89 alin. (2), 109 alin. (1), 110 (1), 125 alin. (2) Cod vamal reiese că Serviciul Vamal a notificat și emis față de reclamant cu încălcarea termenului de prescripție de 3 ani deciziile de regularizare nr. 817 din 16.04.2025 si cea cu nr. 405 din 07.03.2025.

Mai mult ca atât, dacă calculează termenul de prescripție de la data includerii în țară a respectivului automobil, atunci acesta ar fi de peste 12 ani, fapt ce iarăși ar

duce la faptul că deciziile de regularizare menționate supra au fost notificate, emise și transmise la executare peste termenul legal de prescripție de 3 ani.

Având în vedere faptul că respectivele documente executorii (decizii de regularizare) au fost emise în afara termenului de prescripție legal de 3 ani, este absolut evident că însuși prezentarea acestora spre executare este la fel ca și emiterea lor înafara termenului legal de prescripție, prin urmare, în prezentul caz, executorul judecătoresc a emis încheierile de intentatare a prcedurilor de executare 172-45/2025 și 172-46/2025 cu încălcarea prevederilor art. 61 alin. (1) lit. b) Cod de executare, prin urmare, respectivele încheieri sunt pasibile anulării, iar respectivele proceduri executorii încetate.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 17 iulie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de către Placinta Nicolae împotriva Serviciului Vamal, Biroul Centru privind contestarea actelor de executare și anularea încheierilor executorului judecătoresc Bîrsan Alexandru nr. 172-45/2025 și 172-46/2025 din 09.06.2025 privind intentarea procedurii de executare din 10.07.2024.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 25 iulie 2025, prin intermediul poștei electronice, Placinta Nicolae prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carp Mircea a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 17 iulie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu admiterea cererii de contestare a actelor executorului judecătoresc.

Argumentele părților:

În motivarea recursului Placinta Nicolae prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carp Mircea a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond și a reiterat argumentele invocate în cererea de chemare în judecată.

Susține că instanța de fond a interpretat eronat prevederile art. 61 alin. (1) lit. b) din Codul de executare, ori este vădit faptul că ambele documente executorii au fost depuse peste termenul de prescripție de 3 ani conform prevederilor art. 110 și 125 din Codul Vamal.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului și intervenientului accesoriu cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, nu au fost depuse referințe asupra recursului.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 17 iulie 2025, fiind recepționată de recurentul Pacinta Nicolae și de reprezentantul acestuia, avocatul Carp Mircea la 27 iulie 2025, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d. 62,64), cererea de recurs fiind depusă la 25 iulie 2025 (f.d.65-68).

Astfel, recursul declarat de Placinta Nicolae prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carp Mircea împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 17 iulie 2025 se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În temeiul art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Din actele și lucrările cauzei rezultă că în adresa executorului judecătoresc Bîrsan Alexandru a parvenit spre executare documentul executoriu nr. 405 din 07.03.2025, emis de Serviciul vamal privind încasarea sumei de: 279 415,07 lei, de la Placinta Nicolae în contul creditorului Serviciul Vamal și documentul executoriu nr. 817 din 16.04.2025, emis de Serviciul Vamal privind încasarea sumei de: 54 619,99 lei, de la Placinta Nicolae în contul creditorului Serviciul Vamal.

Prin încheierile nr. 172-45/2025 și 172-46/2025 din 09.06.2025 în baza acestor documente executorii a fost intentată procedura de executare.

Încheierile de primire spre executare şi intentare a procedurii de executare au fost expediate părţilor procedurii de executare, fapt confirmat prin avizele de recepție (f.d. 40, 48).

La 20 iunie 2025, Placinta Nicolae a depus cerere de chemare în judecată către Serviciul Vamal, Biroul vamal Centru, intervenient accesoriu executorul

judecătoresc Bîrsan Alexandru privind contestarea actelor de executare și anularea încheierilor executorului judecătoresc Bîrsan Alexandru.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 17 iulie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de către Placinta Nicolae împotriva Serviciului Vamal, Biroul Centru privind contestarea actelor de executare și anularea încheierilor executorului judecătoresc Bîrsan Alexandru nr. 172-45/2025 și 172-46/2025 din 09.06.2025 privind intentarea procedurii de executare din 10.07.2024.

Instanța de recurs relevă că, conform art. 1 alin. (1) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

În temeiul art. 10 alin. (1) și alin. (2) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, pînă la achitarea dobînzilor, a penalităţilor sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.

În virtutea art. 11 lit. a) Cod de executare, sînt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod titlurile executorii eliberate de instanţa de judecată în condiţiile legii.

Articolul 16 alin. (1) Cod de executare prevede că titlul executoriu poate fi prezentat spre executare în decursul a 3 ani de la rămânerea definitivă a hotărîrii judecătoreşti în al cărei temei a fost emis, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 60 alin.(1) și (3) Cod de executare, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanţei de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare. În termen de 3 zile după primirea documentului executoriu, executorul judecătoresc emite o încheiere cu privire la intentarea procedurii de executare, pe care o expediază părţilor în procedura de executare în cel mult 3 zile de la emitere, şi propune debitorului de a executa documentul executoriu în termen de 15 zile, fără să întreprindă acţiuni de punere în executare a documentului executoriu. […] Debitorului i se va expedia şi copia documentului executoriu, certificată de executorul judecătoresc. Curgerea termenului începe din momentul comunicării debitorului a încheierii cu privire la intentarea procedurii de executare în condiţiile art. 67 din prezentul cod.

În conformitate cu art. 60 alin. (4) Cod de executare, încheierea privind intentarea procedurii de executare poate fi contestată doar de debitor, în temeiul prevăzut la art. 61 lit. b), e) şi f) din prezentul cod, în instanţa de judecată în a cărei circumscripţie teritorială biroul executorului judecătoresc îşi are sediul sau, în cazul municipiului Chişinău, în instanţa de judecată în a cărei circumscripţie camera teritorială a executorilor judecătoreşti a stabilit competenţa teritorială a executorului judecătoresc. Contestaţia depusă împotriva încheierii de intentare a procedurii de executare nu are efect suspensiv".

Astfel, potrivit art. 61 alin. (1) lit. b), e) şi f) Cod de executare, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă: termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat; termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat; documentul a fost executat.

Prin prisma normelor de drept enunțate supra, nu s-a stabilit nici unul din temeiurile indicate supra, care ar permite debitorului să conteste încheierile privind intentarea procedurii de executare.

Completul judiciar apreciază ca fiind justă concluzia instanței de fond, precum că documentele executorii: nr. 405 din 07.03.2025, emis de Serviciul vamal și nr. 817 din 16.04.2025, emis de Serviciul Vamal sunt din anul 2025 și respectiv reclamantul Placinta Nicolae nu a prezentat careva probe că acestea au fost executate și nu au expirat termenele de prezentare a documentelor executorii spre executare.

Or, conform art. 16 alin. (1) Cod de executare, titlul executoriu poate fi prezentat spre executare în decursul a 3 ani de la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătoreşti în al cărei temei a fost emis, dacă legea nu prevede altfel.

Prin urmare, corect a concluzionat instanța de fond că întrucît legislaţia R.Moldova cu privire la executarea silită a hotărârilor judecătoreşti prevede posibilitatea anulării încheierii executorului judecătoresc privind intentarea procedurii de executare doar în baza art.61 lit.b), e) şi f) din Codul de executare, la moment nu există temeiuri legale pentru anularea actelor contestate.

Aici, completul judiciar mai menționează că executorul judecătoresc nu este abilitat să aprecieze asupra valabilității sau temeiniciei actului administrativ ce servește drept titlu executoriu, fiind obligat, potrivit art. 10 și art. 11 din Codul de executare, să execute documentul executoriu prezentat în modul și termenul stabilit de lege.

În consecință, verificarea aspectului prescripției dreptului Serviciului Vamal de a emite decizia de regularizare ține exclusiv de competența instanței de contencios administrativ, nu a executorului și nici nu constituie motiv de refuz al intentării procedurii de executare conform art. 61 alin. (1) Cod de executare.

Chiar dacă una dintre decizii (nr. 405 din 07.03.2025) a fost ulterior corectată prin emiterea deciziei de regularizare nr. 817 din 16.04.2025, acest fapt nu determină, de plano, nulitatea titlului executoriu inițial, ci reprezintă o chestiune de fond ce poate fi invocată de reclamant în cadrul unei acțiuni separate.

În acest context, Colegiul civil reține prevederile art.16 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora hotărîrile judecătorești sînt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătoreşti atrage răspunderea prevăzută de legislație.

La fel, conform art.255 din Codul de procedură civilă „hotărîrea judecătorească se execută, în modul stabilit de lege, după ce rămîne definitivă, cu excepţia cazurilor de executare imediată după pronunţare”.

Sub aspectul obligativității hotărîrii judecătorești s-a pronunțat și Curtea Europeană, care a statuat în jurisprudența sa că „dreptul la un tribunal garantat de art.6 alin.1 din Convenție ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărîre judecătorească definitivă și obligatorie să rămînă inoperantă în detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcînd parte integrantă din „proces" în sensul art.6" (SC Ruxandra Trading contra României, Hornsby contra Greciei).

În cauza Prodan contra Moldovei Curtea Europeană a reținut că: „52. [...] Ar fi de neconceput ca articolul 6 § 1 să descrie în detaliu garanţiile procedurale oferite părţilor aflate în litigiu - proceduri care sunt echitabile, publice şi prompte - fără a proteja executarea hotărârilor judecătoreşti; a interpreta articolul 6 ca referindu-se în exclusivitate la accesul la o instanţă şi îndeplinirea procedurilor ar putea duce la situaţii incompatibile cu principiul preeminenţei dreptului, pe care Statele Contractante şi-au asumat angajamentul să-l respecte atunci cînd au ratificat Convenţia. Executarea unei hotărîri pronunţate de orice instanţă trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrantă a „procesului" în sensul articolului 6 (a se vedea Hornsby v. Greece, hotărâre din 19 martie 1997, Reports 1997-II, p.510, § 40)."

În același context, Colegiul consideră relevantă și cauza Ruianu contra României, în care Curtea Europeană reamintește că: ”65. [...] dreptul la justiţie, garantat de articolul 6, protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărîrilor judecătoreşti definitive şi obligatorii, care, într-un stat care respectă preeminenţa dreptului, nu pot rămîne fără efect în defavoarea uneia din părţi. Prin urmare, executarea unei hotărîri judecătoreşti nu poate fi împiedicată, anulată sau amînată pe o perioadă lungă de timp (a se vedea hotărîrile Burdov împotriva Rusiei, cererea nr. 59498/00, alin. 34, din 7 mai 2002, nepublicată; Immobiliare

Saffi împotriva Italiei sus-menţionat, alin. 63 şi 66, şi Hornsby împotriva Greciei din 19 martie 1997, Culegere de hotărîri şi decizii 1997-II, p. 510-511, alin. 40)."

În continuare, Colegiul menționează că, actul executorului judecătoresc este acoperit de prezumția legalității și se bucură de forță juridică atât timp, cât nu este anulat de către instanța de judecată. Anularea actele de executare silită poate fi dispusă doar dacă acestea contravin normelor imperative ale legii. Constituie prevederi imperative normele a căror încălcare determină încălcarea unui drept general sau unul particular al subiectului. Nu oricare încălcare a legii este de natură să afecteze valabilitatea actului de executare.

Articolul 163 Cod de executare evidențiază necesitatea aplicării sancțiunii anulării actului de executare, doar pentru încălcări de legalitate esențiale. Corespunzător, motivele formale sau neesențiale și care separat nu sunt în măsură să aducă atingere drepturilor unor subiecți, nu sunt în măsură să determine anularea actului.

La caz, Colegiul civil menționează că, contestând încheierile executorului judecătoresc Bîrsan Alexandru nr. 172-45/2025 și 172-46/2025 din 09.06.2025, prin care s-a dispus primirea spre executare și a intentat procedura de executare a documentelor executorii, Placinta Nicolae mu se încadrează în nici o situație ce ar întemeia refuzul intentării procedurii de executare.

Acestea fiind reținute, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă abordarea instanței de fond privind lipsa de temeiuri de a constata că încheierile executorului judecătoresc Bîrsan Alexandru nr. 172-45/2025 și 172-46/2025 din 09.06.2025 de primire spre executare și de intentare a procedurii de executare au fost emisă cu încălcarea prevederilor Codului de executare.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierile executorului judecătoresc au fost emise cu respectarea prevederilor Codului de executare, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția instanței de fond cu privire la netemeinicia cererii depuse de Placinta Nicolae.

Subsecvent, Colegiul civil relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia, că recursul declarat de avocatul Placinta Nicolae prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carp Mircea urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 17 iulie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru-,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Placinta Nicolae prin intermediul reprezentantului său, avocatul Carp Mircea.

Se menține încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 17 iulie 2025, emisă în cauza civilă la cererea depusă de Placinta Nicolae împotriva Serviciului Vamal, Biroul vamal Centru, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Bîrsan Alexandru privind contestarea actelor de executare și anularea încheierilor executorului judecătoresc.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Arhip Valeriu

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae